

Dosarul nr. 3-406/22
2-22172724-02-3-25112022-1

ÎNCHEIERE

10 aprilie 2023

mun. Chișinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători
Grefier

Anatolie Minciuna
Veronica Negru și Ecaterina Palanciuc
Alin Andrieș

examinând în ședință publică cauza în contencios administrativ la acțiunea înaintate de către Vasile Stoinov împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii unui act administrativ,

c o n s t a t ă :

În data de 25 noiembrie 2022, Vasile Stoinov a depus acțiune ce a fost cocretizată în data de 10 aprilie 2023, împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, privind anularea hotărârii nr.1-190/2022 din 09 septembrie 2022 cu privire la respingerea interimatului funcției de procuror-șef al Procuraturii raionului Taraclia, dispus Vasile Stoinov, prin ordinul Procurorului General interimar nr.1413-p din 15.08.2022 , obligarea emiterii unui act administrativ individual cu privire la aprobarea adresării lui Dumitru Robu, Procuror General interimar, prin care s-a solicitat aprobarea ordinului privind asigurarea interimatului unei funcții de conducere în cadrul procuraturii teritoriale, în speță- a funcției de procuror-șef al Procuraturii raionului Taraclia.

Întru susținerea acțiunii înaintate, a relatat că, în data de 09.09.2022, de către Consiliul Superior al Procurorilor, spre examinare, a fost prezentată adresarea lui Dumitru Robu, Procuror General interimar, prin care s-a solicitat aprobarea ordinului privind asigurarea interimatului unei funcții de conducere în cadrul procuraturii teritoriale, în speță - a funcției de procuror-șef al Procuraturii raionului Taraclia.

Pentru fundamentarea acestui exercițiu instituțional, s-au invocat raționamente ce vizează exigența asigurării managementului eficient al subdiviziunilor teritoriale a Procuraturii, în contextul constatării vacanței mai multor funcții de conducere.

Astfel, prin ordinul Procurorului General interimar nr. 1413-p din 15.08.2022 s-a dispus asigurarea interimatului funcției de procuror-șef al Procuraturii raionului Taraclia de către Vasile Stoinov, procuror în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, însă prin hotărârea contestată Consiliul a decis că, ținând cont de raționamentele care au generat stabilirea interimatului pentru funcția de conducere nominalizată, urmare a verificării existenței consimțământului procurorului menționat și analizând cumulativ întrunirea criteriilor specificate pentru titularul funcției

sau prezența circumstanțelor care să împiedice admiterea interimatului dispus, în rezultatul deliberării și exprimării votului de către membri prezenți în ședință, Consiliul Superior al Procurorilor respinge interimatul funcției de procuror-șef al Procuraturii raionului Taraclia, dispus prin ordinul Procurorului General interimar nr.1413-p din 15.08.2022, Vasile Stoinov, procuror în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale.

Astfel, menționează reclamantul că, CSP nu a indicat care sunt motivele/criteriile specificate pentru titularul funcției sau prezența circumstanțelor care să împiedice admiterea interimatului dispus, cel puțin decizia dată urma să conțină măcar o expunere sau sintagmă aferent temeiurilor de fapt și de drept ce au determinat respingerea candidaturii subsemnatului, or acesta este o condiție obligatorie pentru deciziile motivate ale CSP.

Totodată, în data de 22.09.2022, CSP prin decizia cu nr. 1-201/2022 a decis desemnarea Nataliei Livadaru, procuror în Procuratura raionului Anenii Noi, în calitate de procuror-șef interimar al Procuraturii raionului Taraclia, până la ocuparea acestei funcții prin concurs.

Mai mult, în cazul lui Vasile Stoinov de către CSP nu au fost enunțate careva motive sau raționamente care au determinat defavorizarea candidatului, or autorul solicitării Dumitru Robu, Procuror General interimar a solicitat desemnarea numitului reieșind din CV-ul și practica acestuia. Deși procurorul Vasile Stoinov corespunde criteriilor specificate la art.20 alin.(4) și alin.(7) coroborate cu cele din art.21 și art.25 din Legea nr.3/2016, Consiliul a decis de a face abstracție de la acestea norme legale și de a respinge candidatura.

Inexistența unei decizii motivate la caz, a face imposibilă prezentarea unor raționamente temeinice aferent contestării de drept și în deplină măsură a Hotărârii CSP cu referință la caz, fiind rezumat dreptul de a contesta decizia de la momentul notificării, or în lipsa unei motivări a deciziei adoptate ar reprezenta îngrădirea subsemnatului ”dreptul la un recurs efectiv în condițiile legii”.

Reiterează că, în cazul dat s-au aplicat duble standarde, prin ce s-a admis încălcarea prevederilor art. 23 din Codul administrativ. Or, modul în care a fost evaluat Vasile Stoinov, fără careva argumentare plauzibilă, este inexplicabil cu modul, prin care CSP a validat candidatura Nataliei Livadaru, la aceeași funcție, doar că deja expune raționamente care de o potrivă sunt enunțate în decizia motivată și criterii la care indubitabil corespunde reclamantul.

La caz CSP avea obligația, cu titlu de autoritate publică, de a acționa, respectând principiul egalității și nediscriminării, să trateze în mod egal persoanele aflate în situații similare (La caz V.Stoinov și N.Livădari). Orice diferență de tratament trebuie justificată în mod obiectiv; nici o persoană nu poate beneficia de privilegii, nu poate fi dezavantajată, lipsită de drepturi sau scutită de obligații pe motiv de rasă, origini familiale, sex, limbă, cetățenie, apartenență etnică, religie, convingeri politice sau ideologice, educație, situație economică, condiție socială.

Mai mult ca atât, cu referire la dreptul discreționar al Consiliului Superior al Procurorilor, acesta a fost utilizat în mod arbitrar, contrar prevederilor art. art. 16, 137 din Codul administrativ.

În această ordine de idei, Consiliul Superior al Procurorilor are o dublă calitate: administrativă și jurisdicțională. De regula, Consiliul desfășoară în mare parte o activitate de natură administrativă, dar atunci când acționează în calitate de instanța disciplinara, ca realizează o activitate jurisdicțională.

În același context dacă Consiliului Superior al Procurorilor i se cere eliberarea acordului pentru promovarea procurorului sau pentru exercitarea temporară a unei funcții (fie și de conducere), iar acesta în calitate de organ colegial refuză, atunci se impune obligația de motivare a hotărârii, ținând cont de circumstanțele particulare ale fiecărui caz.

Mai mult, art. 118 alin. (2) lit. c) din Codul administrativ impune condiții obligatorii pentru motivarea actelor administrative individuale defavorabile (precum este în cazul din prezenta speță Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-190/2022 din 09.09.2022) și anume: o descriere succintă a procedurii (administrative care a stat la baza emiterii actului, investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc.

În acest context, în cazul reclamantului Vasile Stoinov, o atare abordare nu avut loc, iar adresarea lui D.Robu a fost respinsă fără careva dezbateri a unor argumente sau probe, fiind disponibilă, cu titlu de motivare, o sintagmă abstractă și vagă, mai exact o simplă concluzie precum că candidatul nu corespunde cărorva criterii, iar aceste criterii nu au fost enunțate.

Fiind notificat pârâtul Consiliul Superior al Procurorilor, despre acțiunea depusă, prin referința depusă la 20 decembrie 2022, a solicitat declararea acțiunii ca fiind inadmisibilă, din considerentul că, conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Analizând circumstanțele privind raporturile juridice în litigiu, Consiliul Superior al Procurorilor califică ca fiind neîntemeiate obiecțiile reclamantului Vasile Stoinov formulate în acțiune, *infra* raționamentele ce susțin poziția exprimată.

Consideră că, pretențiile privind obligarea Consiliului Superior al Procurorilor cu privire la emiterea actului administrativ favorabil sub forma de aprobarea asigurării interimatului funcției de procuror-șef al Procuraturii raionului Taraclia sunt eronate și nu pot fi reținute, or art.225 alin.(1) a Codului administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Raportat la aceste principii de drept la circumstanțele particulare ale cazului în speță, notează pârâtul că, reclamantul nu a respectat termenul de contestare a hotărârii

Consiliului Superior al Procurorilor la care se referă.

Așadar, posibilitatea aducerii la cunoștință a actelor a fost completată prin art.33 din Codul administrativ, care prevede comunicarea cu participanții sau cu publicul în cadrul procedurii administrative se face prin orice mijloc (verbal, poștă, telefon, fax, poștă electronică etc.), acordându-se prioritate mijloacelor care asigură o mai mare eficiență, rapiditate și economie de costuri. Conform art.96 din Codul administrativ, notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării și acceptată de participantul la procedură.

Conform art.128 din Codul administrativ comunicarea se consideră că a avut loc dacă actul administrativ individual a ajuns la persoana căreia urma să-i fie comunicat. Pentru valabilitatea comunicării este suficient ca la persoana în cauză să ajungă partea dispozitivă a actului administrativ.

Un act administrativ individual se consideră a fi ajuns dacă a nimerit în sfera persoanei căreia urma să-i fie comunicat, astfel încât în circumstanțe normale ea are posibilitate să afle despre el, or la ședința Consiliului Superior al Procurorilor din 09.09.2022, Vasile Stoinov a fost prezent, totodată, a fost pronunțat public dispozitivul hotărârii și modalitatea de informare/contestare a acesteia.

Totodată, Consiliul Superior al Procurorilor publică, în mod sistematic atât ședința Consiliului pe pagina web www.csp.md, directoriul ședințe, subdirectorul Arhivă ședințe (<https://csp.md/arhiva-sedinte4>), cât și ordinea de zi soluționată pentru ședințele care au avut loc pe pagina web www.csp.md, directoriul ședințe, subdirectorul agendă.

Cu toate acestea însă, demonstrând o neglijență a drepturilor procedurale, Vasile Stoinov a depus cerere de chemare în judecată numai la 25.11.2022, în afara termenului legal prevăzut de art.209 din Codul administrativ, acesta fiind unul de decădere și nesusceptibil restabilirii, ceea ce condiționează necesitatea respingerii acțiunii ca fiind inadmisibilă.

Din dispozițiile enunțate se deduce că înaintarea tardivă a acțiunii, impune soluția de inadmisibilitate a acțiunii în contenciosul administrativ. Dispoziția nu este contrară principiului securității raporturilor juridice, instituit de art.6 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale în interpretarea oferită de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

Raportat la argumentele reclamantului privind anularea hotărârii nr. 1-190/22 din 09.09.2022 a Consiliului Superior al Procurorilor cu obligarea de a aproba interimatul funcției de procuror-șef interimar al Procuraturii raionului Taraclia, dispus Vasile Stoinov, prin ordinul Procurorului General interimar nr.1413-p din 15.08.2022, menționează că, în conformitate cu art.27¹ din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, asigurarea interimatului funcției de procuror-șef al procuraturii, adjunct al procurorului-șef al procuraturii, procuror-șef al subdiviziunii Procuraturii Generale sau adjunct al

procurorului-șef al subdiviziunii Procuraturii Generale se face prin ordin al Procurorului General. La prima ședință, Consiliul Superior al Procurorilor aprobă sau respinge interimatul dispus prin ordinul Procurorului General. În cazul în care respinge interimatul dispus de Procurorul General, Consiliul Superior al Procurorilor desemnează interimarul pentru funcția respectivă. Interimatul durează până la ocuparea funcției conform prevederilor prezentei legi.

Astfel, procedul juridic de desemnare a procurorului care să exercite interimatul unei funcții de conducere în sistemul Procuraturii implică exteriorizarea competențelor Procurorului General (care emite ordinul de desemnare) și ale Consiliului Superior al Procurorilor (care aprobă sau respinge interimatul dispus prin ordin).

Respectiv, pentru asemenea situații, hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor reprezintă o operațiune juridică în sensul art.10 din Codul administrativ, fiind o condiție impusă de lege în vederea validării ordinului Procurorului General.

Totodată, temeiul constituțional al contestării actelor autorităților publice și a răspunderii acestor autorități pentru vătămările aduse prin nesocotirea sau încălcarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei rezultă din art. 52 din Constituție, dar este prevăzut expres și în art.53, consacrat nemijlocit dreptului persoanei vătămate de o autoritate publică.

Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-190/2022 din 09.09.2022 contestată la caz nu întrunește elementele obligatorii ale actului administrativ. Or, după cum rezultă din prevederile art. 10 alin. (1) Cod administrativ- actul administrativ este un act juridic, el producând efecte juridice prin faptul că dă naștere, modifică sau stinge un raport juridic administrativ.

Producerea de efecte juridice de către un act juridic administrativ este condiționată de îndeplinirea tuturor condițiilor prevăzute de lege. Consiliul conchide că, hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-190/2022 din 09.09.2022 este o manifestare a activității autorității publice conform competenței care constituie o etapă a procedurii administrative îndreptate spre pregătirea de emiterea actului administrativ final.

Reiterând, Consiliul conchide că, calitatea de reclamant în acțiunile în contencios administrativ o poate avea doar persoana care poate revendica un drept vătămat sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă, condiție care la caz nu a fost întrunită, considerent din care devin aplicabile 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ, potrivit căroră acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17.

Astfel, Consiliul Superior al Procurorilor concluzionează că, la caz - hotărârea CSP ce este obiectul acțiunii reclamantului Vasile Stoinov - nu reprezintă un act administrativ individual, ci o operațiune administrativă întreprinse de Consiliul Superior

al Procurorilor, care desine-stătător nu produce ca atare efecte juridice.

În prezenta speță, examinarea demersului Procurorului General interimar prin care s-a solicitat aprobarea interimatului dispus Vasile Stoinov prin ordinul nr.1413-p din 15.08.2022, a luat în calcul toate circumstanțele stabilite, inclusiv opinia exprimată de către titularul exercitării acestui interimat, iar adoptarea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor s-a raportat la competențele stabilite prin lege.

La acest compartiment, atribuțiile Consiliului Superior al Procurorilor se referă la examinarea demersului de aprobare a interimatului și la acceptarea sau, după caz, respingerea ordinului emis, competență ce poate fi dedusă din rolul constituțional atribuit de a asigura numirea procurorilor.

În acest sens, este relevant faptul că potrivit prevederilor art.125 din Constituția R. Moldova, Consiliul Superior al Procurorilor este garantul independenței și imparțialității procurorilor, care *inter alia*, asigură numirea, transferarea, promovarea în funcție și aplicarea măsurilor disciplinare față de procurori.

Având în vedere aceste circumstanțe, Consiliul Superior al Procurorilor subliniază că atribuția constituțională ce i-a fost delegată de „a asigura numirea” procurorilor este, din perspectivă generică, suportul legal definitoriu ce conferă substanță dreptului discreționar de a decide asupra validării exercițiului de desemnare a interimarilor la funcțiile de conducere în subdiviziunile Procuraturii.

Astfel susține pîrîtul că, la adoptarea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-190/2022 din 09.09.2022, autoritatea publică și-a exercitat în mod legal dreptul discreționar, care corespunde marjei sale de apreciere.

Totodată, menționează pîrîtul că, prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-114/2022 din 17.06.2022, Consiliul a anunțat concurs între procurorii ce se vor înscrie până la data de 01.08.2022 pentru suplinirea funcțiilor vacante de procurori conducători, inclusiv funcția de procuror-șef al Procuraturii raionului Taraclia.

În prezent pentru funcția de procuror - șef al Procuraturii raionului Taraclia a optat doar Iulia Mihailova (*Hotărârea CSP nr. 1-254/2022 din 17.11. 2(922)*), reclamantul Vasile Stoinov până la 01.08.2022, nici după 01.08.2022, nu a depus cererea și dosarul de participare pentru suplinirea unor funcții vacante funcția de procuror conducător, iar în acest sens rămâne neclar care drepturi fiind vătămăte de către autoritatea publică prin faptul că s-a respins interimatul funcției de procuror-șef al Procuraturii raionului Taraclia Vasile Stoinov, în condițiile în care nu a manifestat interes pentru funcția de procuror - șef al Procuraturii raionului Taraclia.

Potrivit analizei sistemice a prevederilor Legii nr.3/2016 cu privire la Procuratură, nu se poate desprinde concluzia că ar putea exista un drept la a fi numit în postura de interimar la o funcție de conducere, acestea fiind operațiuni administrative, care se circumscriu dreptului discreționar al Procurorului General și, concomitent, al Consiliului

Superior al Procurorilor, deoarece este necesar acordul organului de autoadministrare pentru ca postura de interimar în funcție de conducere să aibă efecte juridice.

În consecință, posibilitatea de a fi numit pentru exercitarea interimatului unei funcții de conducere nu este un drept, ci este o vocație instituțională, nu se înscrie în câmpul de protecție al exercițiului de promovare. Pentru desemnarea în această calitate procurorul nu depune vreun dosar de participare (așa cum se întâmplă de exemplu în concursurile de promovare), nu susține examene de capacitate și, respectiv, nu poate pretinde că a avut o așteptare că întrunind anumite condiții va fi numit pentru această calitate (care, oricum, are o durată restrânsă de timp și este corespondentul unei situații provizorii).

Consideră pîrîtul că, nu poate fi reținut argumentul reclamantului potrivit căruia - dacă într-un caz autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în același mod. Or, o asemenea abordare este total eronată și nu poate avea incidență pentru analiza în prezenta cauză, deoarece între aceste două operațiuni administrative nu există și nu poate exista o legătură de cauzalitate, iar realizarea dreptului discreționar se bazează pe aspecte caracteristice fiecărei spețe în mod individual, iar aplicarea/invocarea anumitor similitudini sau raționamente asemănătoare se circumscriu marjei de apreciere ce rezultă din fiecare caz separat.

Concomitent, potrivit logicii de aplicare a actelor normative, derivă forța juridică a prezumției de bună-credință, veridicitate și legalitate a actelor emise și acțiunilor întreprinse de către autoritățile publice, care poate fi răsturnată doar în temeiul unor dovezi/argumente concludente și serioase privind vicii care pot afecta originea emiterii/formulării/exprimării raționamentului, însă, din motivările expuse în cererea de chemare în judecată nu pot fi desprins nici măcar indicii care ar pune la îndoială respectiva prezumție, deoarece se limitează la indicarea unei opinii diferite decât soluția adoptată de către Consiliul Superior al Procurorilor în această speță. Astfel se deduce că reclamantul nu a îndeplinit sarcina de a convinge că, pe caz, există indicii rezonabile privind exercitarea dreptului discreționar în afara câmpului de legalitate.

Rezultând din cumulul circumstanțelor menționate, susține pîrîtul că, lipsesc temeiuri de anulare a hotărârii criticate întrucât aceasta confirmă respectarea de către Consiliul Superior al Procurorilor a prevederilor Legii nr.3/2016 cu privire la Procuratură aferente exercițiului de asigurare a interimatului pentru o funcție de conducere.

Astfel invocă că, în speță, se constată că instanța de judecată nu poate obliga Consiliul Superior al Procurorilor de a aproba candidatura Vasile Stoinov, în funcția de procuror-șef interimar al Procuraturii raionului Taraclia, și aceasta deoarece, instanța de contencios administrativ, nu poate prelua competența organului de autoadministrare, care este unica autoritate publică, care deține competența de a asigura numirea în funcție a procurorilor potrivit art.125¹ din Constituția RM, competența exclusivă a Consiliului Superior al Procurorilor.

În susținerea opiniei enunțate, relevantă fiind la caz și jurisprudența Curții

Constituționale care în pct. 41, 43 din Hotărârea nr. 23 din 9 noiembrie 2011 privind interpretarea art. 116 alin. (4) din Constituția Republicii Moldova a remarcat că analiza prevederilor actelor normative în vigoare demonstrează că selectarea judecătorilor, președintelui și vicepreședintelui Curții Supreme de Justiție constituie o activitate internă și exclusivă a Consiliului Superior al Magistraturii.

Posibilitatea selectării judecătorilor, președintelui și vicepreședinților Curții Supreme de Justiție de către Consiliul Superior al Magistraturii este un element intrinsec al principiului independenței sistemului judecătoresc. De altfel, legea stabilește condițiile, interdicțiile și incompatibilitățile ce trebuie îndeplinite de un candidat, care sunt verificate de Consiliul Superior al Magistraturii.

În ședința de judecată reclamantul Vasile Stoinov nu s-a prezentat, solicitând examinarea cauzei în lipsa sa.

Reprezentantul pârîului Consiliului Superior al Procurorilor Găinaru Iulian a solicitat declararea acțiunii inadmisibile, susținînd motivele menționate în referință.

Audiind reprezentantul pârîului, studiind materialele cauzei, instanța de judecată consideră că, pretinsa acțiune urmează a fi declarată inadmisibilă, din următoarele motive.

Conform art.191 alin. (3) Codul administrativ, Curtea de apel Chișinău soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva hotărîrilor Consiliului Superior al Magistraturii, ale Consiliului Superior al Procurorilor, actelor emise de Banca Națională a Moldovei, precum și acțiunile în contencios administrativ atribuite în competența sa prin Codul electoral.

Art.3 Cod administrativ, prevede că, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Conform art.5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Art. 20 din Codul administrativ, prevede că, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 39 Cod administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Conform art.17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Art. 189 alin. (1) și alin. (2) Cod administrativ prevede că, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art.207 al.(1) al. (2) lit. e) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sânt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17.

Relaționând circumstanțele cauzei la normele pre-citate, instanța de judecată conchide că, unul dintre elementele definitorii ale acțiunii în contencios administrativ este revendicarea unui drept propriu, vătămat prin una din formele activității administrative. Or, reclamantul care înaintează acțiune în contencios administrativ trebuie să urmărească și să justifice procesual pentru testul de admisibilitate revendicarea unui drept subiectiv propriu căruia îi se aduce atingere prin activitatea administrativă contestată sau prin refuzul autorității administrative de a soluționa în termenul legal o cerere.

Prin urmare, pentru a fi admisibilă, o acțiune în contencios administrativ trebuie să urmărească revendicarea unui drept subiectiv vătămat.

Astfel, pentru înaintarea acțiunii în contencios administrativ, reclamantul trebuie să invoce un drept al său, căruia i se aduce atingere prin activitatea administrativă sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, inclusiv și caracter normativ.

În lipsa revendicării unui drept propriu, în sensul art.17 din Codul administrativ, acțiunea eșuează testul de admisibilitate conform art. 207 Cod administrativ.

Astfel, prevederile art. 17 Cod administrativ, se referă la orice drept subiectiv reglementat de normele dreptului material, deci anume dreptul substanțial reglementează situațiile juridice subiective ce caracterizează statutul juridic al persoanelor care participă la viața juridică.

Acest argument impune și raționamentul că, dreptul procedural reglementează doar formele ce necesită a fi respectate pentru a obține pe cale judiciară o protecție a unui drept subiectiv în sensul art. 17 Cod administrativ.

În această ordine de idei, completul specializat reține că, în data de 09 septembrie 2022 către Consiliul Superior al Procurorilor spre examinare, a fost prezentată adresarea lui Dumitru Robu, Procuror General interimar, prin care s-a solicitat aprobarea ordinului privind asigurarea interimatului unei funcții de conducere în cadrul procuraturii teritoriale, în speță - a funcției de procuror-șef al Procuraturii raionului Taraclia.

Prin ordinul Procurorului General interimar nr.1413-p din 15.08.2022 s-a dispus asigurarea interimatului funcției de procuror-șef al procuraturii raionului Taraclia de către Vasile Stoinov, procuror în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale.

Prin hotărîrea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-190/2022 din 09 septembrie 2022, s-a respins interimatul funcției de procuror – șef al Procuraturii raionului Taraclia, dispus lui Vasile Stoinov, prin ordinul Procurorului General interimar nr.1413-p din 15.08.2022.

Prin urmare, nefiind de acord cu hotărîrea emisă, recepționată la 27.10.2022, în data de 25 noiembrie 2022, Vasile Stoinov a depus acțiune, ce a fost concretizată în data de 10 aprilie 2023, împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, privind anularea hotărârii nr.1-190/2022 din 09 septembrie 2022 cu privire la respingerea interimatul funcției de procuror-șef al Procuraturii raionului Taraclia, dispus Vasile Stoinov, prin ordinul Procurorului General interimar nr.1413-p din 15.08.2022, obligarea emiterii unui act administrativ individual cu privire la aprobarea adresării lui Dumitru Robu, Procuror General interimar, prin care s-a solicitat aprobarea ordinului privind asigurarea interimatului unei funcții de conducere în cadrul procuraturii teritoriale, în speță- a funcției de procuror-șef al Procuraturii raionului Taraclia.

Astfel, raportând normele de drept sus-indicate circumstanțelor cauzei, completul specializat reieșind din dispozițiile art. 207 alin. (2) lit. e) în coroborare cu art. 39 alin. (2), art. 17 și art. 189 alin. (1) și alin. (2) Cod administrativ, atestă că, sesizarea instanței de judecată de către orice persoană care în opinia sa revindică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice, fie prin refuzul autorității administrative de a soluționa în termenul legal o cerere, inclusiv și cea cu caracter normativ, implică existența obligatorie a două condiții, și anume existența vătămării unui drept recunoscut de lege a reclamantului și vătămarea dreptului său să fie cauzat printr-un act administrativ, fie prin refuzul autorității administrative de a soluționa în termenul legal o cerere.

În sensul Legii, revindicarea dreptului trebuie să se deducă din susținerile formulate prin acțiunea înaintată în judecată, inclusiv și cea cu caracter normativ, în conținutul căreia urmează a fi arătată vătămarea dreptului personal, deoarece expresiile utilizate în textul art. art. 17, 39 și 189 Cod administrativ de „drept vătămat” și de „încălcarea unui drept al său” se referă la drepturi subiective concrete, fiind excluse așa numitele drepturi prin ricoșeu, ipotetice, iluzorii sau virtuale, precum și acțiunile populare (*actio popularis*).

Această concluzie este fortificată și prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că pentru ca un reclamant să se poată declara victimă, acesta trebuie să prezinte dovezi plauzibile și convingătoare ale probabilității survenirii unei încălcări, la care ar fi supus personal, fiind insuficiente simplele bănuieli sau conjuncturi (cauza Senator Lines GmbH împotriva a cincisprezece state membre ale Uniunii Europene (cererea nr. 45572/00)).

Raportând la caz cadrul legal pre-citat, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ, constată că, Vasile Stoinov, în acțiunea de contencios administrativ, nu a indicat expres vreun drept personal vătămat prin actul administrativ contestat, or, prin adoptarea actului de către Consiliul Superior al Procurorilor, nu i-a fost încălcat careva drepturi sau libertăți personale. Or, după cum rezultă din art.17 Cod administrativ, actele administrative urmează a fi contestate de

persoanele interesate cărora nemijlocit le sunt încălcate careva drepturi și libertăți prevăzute prin lege.

În această ordine de idei, completul judiciar relevă că, normele legale citate interzic un contencios obiectiv de legalitate și denotă opțiunea legiuitorului pentru un contencios administrativ subiectiv efectiv, implicând revendicarea apărării unui drept subiectiv propriu al reclamantului prin activitatea administrativă, astfel încât înaintarea oricărei acțiuni din categoria acțiunilor în contencios administrativ prevăzute de art. 206 alin. (1) Codul administrativ, evocă pentru admisibilitate întrunirea condițiilor nominalizate.

În contextul celor supra-menționate, instanța de judecată reține că, prevederile legale precitate interzic *apriori* și *inter alia* înaintarea acțiunilor în contencios administrativ *populare*, adică *actio popularis*. Indiferent de felul acțiunii în contencios administrativ, inclusiv în cadrul acțiunii în control normativ, reclamantul trebuie să revendice un drept subiectiv al său vătămat sub sancțiunea declarării acțiunii inadmisibile.

Prin urmare, în condițiile în care acțiunea în contencios administrativ înaintată de către Vasile Stoinov, nu întrunește condițiile procedurale pentru a fi apreciată ca fiind admisibilă, instanța de judecată nu va purcede la examinarea și soluționarea fondului cauzei de contencios administrativ la acțiunea acestuia, deoarece chestiunile de procedură preced fondul acțiunii în contenciosul administrativ.

În contextul celor supra-elucidate, completul specializat, concluzionează că, acțiunea înaintată de Vasile Stoinov împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, cu privire la anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-190/2022 din 09 septembrie 2022 cu privire la respingerea interimatului funcției de procuror-șef al Procuraturii raionului Taraclia, dispus Vasile Stoinov, prin ordinul Procurorului General interimar nr.1413-p din 15.08.2022, obligarea emiterii unui act administrativ individual cu privire la aprobarea adresării lui Dumitru Robu, Procuror General interimar, prin care s-a solicitat aprobarea ordinului privind asigurarea interimatului unei funcții de conducere în cadrul procuraturii teritoriale, în speță- a funcției de procuror-șef al Procuraturii raionului Taraclia, nu răspunde exigențelor de admisibilitate, motiv din care urmează a fi declarată inadmisibilă în temeiul art.207 alin.(2) lit. e) din Codul administrativ.

În acest context, instanța ține să menționeze că declararea inadmisibilă a acțiunii exclude examinarea fondului cauzei de contencios administrativ atât din perspectiva circumstanțelor de fapt, cât și motivelor de drept.

În conformitate cu prevederile art.207 alin.(1) și alin. (2) lit. e), art.230 Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, -

d i s p u n e :

Se declară inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de către Vasile Stoinov împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, cu privire la anularea hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-190/2022 din 09 septembrie 2022 cu privire la respingerea interimatului funcției de procuror-șef al Procuraturii raionului Taraclia, dispus Vasile Stoinov, prin ordinul Procurorului General interimar nr.1413-p

din 15.08.2022, obligarea emiterii unui act administrativ individual cu privire la aprobarea adresării lui Dumitru Robu, Procuror General interimar, prin care s-a solicitat aprobarea ordinului privind asigurarea interimatului unei funcții de conducere în cadrul procuraturii teritoriale, în speță- a funcției de procuror-șef al Procuraturii raionului Taraclia

Se explică lui Vasile Stoinov, că declararea acțiunii inadmisibilă în temeiul art.207 alin.(2) lit. e) Cod administrativ, exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune.

Încheierea poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 15 zi de la notificarea ei, prin intermediul Curții de Apel Chișinău.

Președintele ședinței, judecătorul

Anatolie Minciuna

Judecător

Veronica Negru

Judecător

Ecaterina Palanciuc